

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم، انزالناالحديد! حق تعالی داده است نویدی که زمان را برای اهل البیت صلوات الله عليهم آفریده، و ما که جمعیت عصر ظهوریم! فقط کافی است متوجه باشیم و اندکی برای پاک شدنمان به این ریسمان دین چنگ بندازیم تا بینیم چه در انتظارمان است، با این رضانی که ماه میهمانی خداست با دقیقاً این رمضان، مگر می‌شود کسی از خدا درخواست هدایت کند و خدا آنرا به سعادتش و هدایتش وارد نکند مگر آنکه خیلی شقی باشد، تا به کی از عاقبت خود غفلت کنیم تا کی معانی دینی علی الخصوص عبادت و دین داری آخرالزمانی اجتماعی را شناسیم، تا به کی توجه و زمامان را بدست افراد پرورش نیافته که باعث گمشدگی زندگی می‌شوند داده باشیم بله خودمان و البته انسانهایی که از انتظار و هنوز نشدن کبود می‌شوند. زیرا « این جا کسی‌ست پنهان چون جان و خوش‌تر از جان کز فروغ بودش ارکان جهان گرفته. یاران دل‌شکسته صدر جهان نشسته / مستان و می‌پرستان اصل جهان گرفته / گر شمس دین را بر چرخ جان ببینی / اشراق نور رویش کیهان آن گرفته». و هرگز ندانستم چه باید گفت؟ من خود را خاکسار آنان اگر منت نهند و بپذیرند میدانم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم آن است که متوجه باشیم خداوند را نفحاتی است که در شرایط خاص نسیم‌گونه بر قلب‌ها می‌وزاند تا هرکس آماده بود از آن محروم نشود. حال مائیم و شهر رمضان و موقعیت مواجه شدن با آن نفحات به امید آن‌که افق‌های گشوده رحمت رحمانی مد نظر آید. به گفته جناب مولوی:

گفت پیغامبر که نفحتهای حق
اندرین ایام می‌آرد سبق
گوش و هوش دارید این اوقات را
در ربایید این چنین نفحات را
نفحه آمد مر شما را دید و رفت
هر که را می‌خواست جان بخشید و رفت
نفحه دیگر رسید آگاه باش
تا ازین هم وانمانی خواجه‌تاش
موفق باشید

